

MÁSODIK SZEKCIÓ

KOCSISNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(2462/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 11.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kocsisné kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
V. BUTKEVYCH,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIAE, *bírák*,
és S. DOLLĚ, *Hivatalvezető*

2006. március 21-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (2462/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kocsis Györgyné (a "kérelmező") 2002. november 18-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1921-ben született és Budapesten él.

5. A kérelmező barátnője a kérelmezőt jelölte meg végrendelete kedvezményezettjeként. Barátnője halála után a kérelmező követelte örökségét.

6. 1995. szeptember 12-én az Állam pert indított a kérelmező ellen, melyben a végrendelet érvénytelenítését kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól. Az Állam azt állította, hogy a kérelmező barátnője nem volt képes ésszerű döntések meghozatalára, amikor aláírta a végrendeletet.

7. A Kerületi Bíróság 1996. december 17-én, továbbá 1997. április 15-én és szeptember 18-án tárgyalást tartott. Október 6-án orvosszakértőt rendelt ki, aki 1997. november 12-én terjesztette elő szakvéleményét.

8. 1998. május 13-án a Kerületi Bíróság elutasította az Állam keresetét.

9. 1998. július 1-jén a felperes fellebbezett.

10. 1999. április 6-án és október 21-én a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott, s az október 21-i tárgyaláson hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot. Alapvetően az orvosszakértői véleményre támaszkodva a bíróság megállapította, hogy a végrendelet aláírásakor az örökhagyó nem volt képes jogi aktusok megtételére.

11. 2000. január 14-én a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet 2000. november 17-én kiegészített.

12. 2002. április 30-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét. A határozatot 2002. június 13-án kézbesítették számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság ...ésszerű időn belül...hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

14. A Kormány vitatta a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak 1995. szeptember 12-én kezdődött és 2002. június 13-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hat évig és kilenc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

16. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

19. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a bírósági határozatok tévesek voltak, s az eljárás tisztességtelen volt. Az Egyezmény 6. és 13. Cikkeire, továbbá az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkére és a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 5. Cikkére hivatkozott.

21. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik.

Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (*García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

22. A jelen ügyben a Bíróság úgy véli, az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező 6.000.000 forint nem vagyoni kárt követelt.

25. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 2.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 2.000 eurót (kétezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 11-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető